

Kooij, S. (2024). Reflecties 5 jaar later: helpt het begrip feedbackgeletterdheid ons verder? In M. Leenknecht, M. Köhlen, S. Kooij, E. Roskam-Pelgrim, & A. Potters (Red.). *Leren van toetsen in het hoger onderwijs* (pp. 124-131). Platform Leren van toetsen.

Colofon

Dit boek is een uitgave van Platform Leren van toetsen – 2024

www.lerenvantoetsen.nl

Redactie: Martijn Leenknecht, Martje Köhlen, Simone Kooij, Els Roskam-Pelgrim & Anne Potters

ISBN: 978-94-6506-093-4

Vormgeving: Het Bureau, Grafisch Lyceum Utrecht

Noa Meijer, Timo de Groot & Luca Vermeer

Druk: Ridderprint, www.ridderprint.nl

Delen, bewerken of voortbouwen op de teksten en materialen uit deze uitgave (het werk) is toegestaan onder de voorwaarden dat de makers van het originele werk worden vermeldt (correcte bronvermelding) en er wordt aangegeven of het werk is veranderd. Het is niet toegestaan de indruk te wekken dat de originele maker instemt met jouw gebruik van het werk of aanpassing ervan. Het werk mag niet worden gebruikt voor commerciële doeleinden. Als je het werk hebt veranderd of je erop voortbouwt, dan moet je het veranderde materiaal verspreiden onder dezelfde licentie.

Reflecties 5 jaar later: helpt het begrip feedbackgeletterdheid ons verder?

Simone Kooij (ROC van Amsterdam)

In 2018 schreven we voor het eerst over het begrip feedbackgeletterdheid, naar aanleiding van een publicatie van feedbackwetenschappers David Carless en David Boud (2018). Deze publicatie, waarin een eerste model van feedbackgeletterdheid wordt gepresenteerd, heeft daarna veel in gang gezet. We spreken met Renske de Kleijn, Judith Gulikers en Martijn Leenknecht over de impact van het artikel van Carless en Boud vijf jaar later en over de vraag waar we nu staan met het concept feedbackgeletterdheid in onderzoek en in de praktijk.

Renske de Kleijn is universitair hoofddocent bij het onderwijscentrum van het UMC Utrecht. Zij doet onderzoek en begeleidt promotieonderzoek en praktijkonderzoek, over het onderwijs van geneeskunde en biomedische wetenschappen.

Judith Gulikers is universitair hoofddocent bij de leerstoelgroep Education & Learning Sciences van de Wageningen Universiteit. Zij doet onderzoek naar assessmentvraagstukken en met name formatief evalueren en het evalueren/ toetsen in leerlijnen.

Martijn Leenknecht is onderzoeker en beleidsadviseur bij HZ University of Applied Sciences en coördinator van Platform Leren van toetsen. In zijn onderzoek en advieswerk gaat het veel over studenten activeren in feedbackprocessen en toetsen.

Wat betekende de publicatie van Carless en Boud uit 2018 en de introductie van het concept feedbackgeletterdheid voor jullie werk?

Judith: "In 2017 heb ik met Liesbeth Baartman van Hogeschool Utrecht de cyclus van formatief evalueren gemaakt. Feedback is een onderdeel van het proces van formatief evalueren. In de cyclus zit dit in 'fase 4: het geven van feedback'. Daarna komt fase 5, waarin je feedback gebruikt om vervolgstappen te ondernemen. Toen in 2018 het concept van feedbackgeletterdheid kwam, konden we dat daar heel mooi aan verbinden en positioneren binnen het proces van formatief evalueren. Hiermee konden we de rol van de student en de docent nog beter duiden. Dit vonden we belangrijk, omdat we zien dat het proces vaak stopt bij 'ik heb toch feedback gegeven, dan gaat de student daar vanzelf iets mee doen'. Terwijl we met stap 5 van de cyclus juist expliciet

aandacht vragen voor het komen tot een vervolgactie. Met feedbackgeletterdheid kunnen we hier nog beter vorm aan geven in fase 5.”

Renske: “Feedback speelt al lang een rol in mijn onderzoek. In mijn promotieonderzoek heb ik gekeken naar hoe studenten de feedback van hun scriptiebegeleider ervaren. Ik vond dus van mezelf dat ik al best wel bezig was met de ontvangerskant van feedback. Ik zei altijd: ‘het gaat er niet om welke feedback gegeven wordt, maar hoe het begrepen wordt’. In 2017 las ik het artikel van Naomi Winstone en toen dacht ik: ja hier gaat het om! En ik realiseerde me dat ik helemaal niet echt keek naar de ontvangerskant: ik keek alleen naar wat studenten *vonden* van de feedback, maar ben helemaal niet bezig geweest met wat ze gingen *doen*. Op dat moment dacht ik: ‘hier wil ik mee verder, dit is wat alles aan elkaar verbindt’. Ik wilde hier een paper over schrijven met een model van *feedback uptake*, maar precies toen kwam het artikel van Carless en Boud uit, waar ook al zo’n model in stond. De moed zakte me in de schoenen, omdat ik dacht: ‘tja, iemand anders had het idee ook en was eerder, daar gaat m’n idee’. Uiteindelijk pakte dat natuurlijk heel anders uit, want het artikel van Carless en Boud was veel meer een startpunt dan een eindpunt en bracht juist veel meer aandacht tweeweg voor het concept feedbackgeletterdheid. En uiteindelijk kwam m’n paper (red.: De Kleijn, 2023) een aantal jaar later alsnog, in een special issue over *feedback literacy*.”

Martijn: “Bij Platform Leren van toetsen zijn we altijd bezig geweest met feedback. Als je terugkijkt, zie je in onze blogs dat we wel aandacht hadden voor de ontvanger, maar precies zoals Renske noemt vooral voor de perceptie van de feedback, hoe begrijpt een student de feedback, en nog niet wat een student daar mee doet. Hoewel, een collega van mij schreef in 2014 al een blog over ‘leren van feedback gaat niet vanzelf’ (red.: Van Glabbeek, 2014), waarin ze beschrijft hoe je met je manier van toetsen kunt zorgen dat studenten gaan leren van je feedback. En op het symposium in 2017 introduceerden we een themagroep die ging over ‘de andere kant van feedback’. Dus ook toen waren we al bezig met wat studenten doen met feedback. Voor mij kwam het paper van Carless en Boud als geroepen. Vanuit het platform konden we met dat paper een vlucht nemen in dit feedbackvraagstuk. Feedbackgeletterdheid staat nu op de kaart, dus dan kan je daar ook mooie stappen in zetten en dat hebben we de afgelopen jaren ook zeker gedaan.”

Hoe zouden jullie het succes van het concept feedbackgeletterdheid verklaren?

Judith: “Juist het feit dat het overal al borrelde en iedereen wel aanvoelde dat er iets moest met die ontvangerskant.”

Renske: “Voor mij is de review van Naomi Winstone en collega’s uit 2017 het startschot. Zij is heel precies en gebruikt moeilijke woorden als *proactive recipience*. Ik denk niet dat dit een paper was waar mensen die met praktijkvragen zitten, iets mee konden. Terwijl het paper van Carless en Boud het veel eleganter, kleiner en *to the point* beschrijft, los van het feit dat dit ook twee grote namen zijn die al een groot lezerspubliek hadden. Dus dat landt dan. Je kijkt naar hun plaatje en denkt: ‘ja ik snap het’.”

Martijn: “Wat vervolgens tegen kan vallen, want het is een versimpelde, platgeslagen versie van de werkelijkheid. Maar als vertrekpunt wel mooi.”

Judith: “Juist doordat het zo simpel was, heeft het veel in gang gezet.”

Martijn, je noemt het model een platgeslagen versie van de werkelijkheid, waar zit die kritiek vooral in?

Martijn: “Ik heb wel eens gedacht: ‘is dit het nou, is dit alles?’ Er is al veel onderzoek en theorievorming over bijvoorbeeld meta-cognitieve vaardigheden en zelfregulatie waarin wordt beschreven hoe studenten nieuwe informatie, zoals feedbackinformatie, verwerken. Die theorieën hadden als fundament gebruikt kunnen worden. Toch moet ik bekennen dat ik zelf eens los van het model van Carless en Boud heb bedacht wat voor mij feedbackgeletterdheid is, ook denkend vanuit theorieën over meta-cognitie, zelfregulatie, en motivatie, en toen kwam ik toch ook uit op een vergelijkbaar model, omdat je het simpel wilt houden. Maar simpel betekent ook dat er veel nuance mist, daarom zeg ik platgeslagen. Zeker als je het artikel van Paul Sutton uit 2012 erbij pakt, dat is veel rijker en complexer. Ik weet niet eens of ik al helemaal begrijp wat hij daar allemaal bedoelt. Carless en Boud hebben dat versimpeld, terwijl er bijvoorbeeld nog zo veel achter *dealing with emotions* zit, want hoe doe je dat?”

Judith: “In dat opzicht vond ik het vervolg van Molloy en collega’s uit 2020 ook goed, die dat verder uitwerken door interviews te houden met studenten. Het onderscheid in attitude en gedagsmatige componenten gaf het meer handen en voeten. Dus zo leidt een simpel model ook tot verder conceptualiseren.”

Renske: “Het model is eigenlijk meteen voor waar aangenomen. Het is niet empirisch onderbouwd, conceptueel was het niet zo sterk onderbouwd, en het was wel meteen waar. Wij houden onszelf best aan een hoge standaard. Misschien is dat iets Nederlands. Wat vinden we goed genoeg, wat vinden wij nodig aan empirische onderbouwing? Wij zijn niet gemakzuchtig en best wel zorgvuldig in wanneer we vinden dat er genoeg onderbouwing en bewijs is om iets te kunnen zeggen. De andere kant daarvan is dat sommige dingen de eindstreep niet halen: dat dat paper er niet komt of we onze ideeën over een model, of over hoe iets werkt, niet snel openbaar maken. En dan is de vraag: is dat goed of niet? Want dan heb je ook een stukje denkwerk niet publiekelijk gedeeld. Voor ons moet het best wel doorwrocht zijn voordat we het met de wereld delen.”

Helpt het begrip feedbackgeletterdheid ons verder?

Martijn: “Doordat het model meteen voor waar is aangenomen, lopen we er nu wel tegenaan dat het moeilijk is om te zeggen: ‘misschien is feedbackgeletterdheid wel iets heel anders?’ Iedereen kent het nu op deze manier.”

Renske: “De term geletterdheid is ook wel een lastige. Wat is het verschil met competentie, bestaande uit vaardigheden, attitude en basiskennis? Moet het echt geletterdheid zijn? Ik ben daar niet van overtuigd. Dus gaan we hier in dit interview zo ver om te zeggen: ‘het heeft zijn doel bereikt, en nu gaan we door met iets anders?’ Dat blijft lastig.”

Judith: “Ik denk dat het concept wel heeft geholpen. Moeten we het feedbackgeletterdheid noemen of misschien agency, dat is een conceptuele discussie waar we misschien niet zo veel mee op schieten. Als je het anders gaat noemen, krijg je ook weer de vraag: ‘wat is dan agency en wat moeten we daar dan mee?’ Volgens mij moeten we vooral ook in onderzoek tastbaar maken wat het in de praktijk kan betekenen. Ik zie in mijn praktijken dat het een vraagstuk is hoe je zorgt dat studenten meer met feedback gaan doen, zeker als je het hebt over programmatisch toetsen en toetsen in leerlijnen. Dus dat is nog steeds een vraagstuk, los van hoe je het noemt. Hoe kunnen we in onderwijsontwerp of via trainingen zorgen dat studenten beter aan de slag gaan met feedback die ze krijgen, of dat ze meer feedback gaan vragen? Dat is voor mij een belangrijker vraag dan hoe het concept nou precies moet heten.”

Martijn: “Eens, toch zie ik ook wel problemen met het begrip feedbackgeletterdheid in de praktijk. Want ik merk bijvoorbeeld dat mensen soms denken: dit is een heel behapbaar model, dan gaan we daar wat trainingen op zetten en dan kunnen de studenten het. En dat blijkt dan ook niet de oplossing te zijn, want dan zijn die trainingen geweest en de studenten verwerken feedback nog niet optimaal. Het model suggereert namelijk wel dat je alles bij de student kan oplossen, want het zijn allemaal studentfactoren. Daarom is het model van Sin Wang Chong uit 2021 al veel beter, die aangeeft dat je ook een goede context moet creëren voor effectief feedback gebruik.

Judith: “Daarom ligt voor mij ook een groot vraagstuk of oplossingsrichting bij het onderwijsontwerp: hoe kun je in je onderwijsontwerp feedbackgebruik ondersteunen?”

Hoe zijn jullie samen aan de slag gegaan met feedbackgeletterdheid?

Renske: “Er zijn in het Nederlandse hoger onderwijs veel mensen die met feedbackgeletterdheid aan de slag willen. Mensen gaan een pilot doen en willen dan kijken of studenten aan het eind meer feedbackgeletterd zijn. Zij vragen mij dan: ‘hoe kunnen we dat meten?’ Hele goede vraag. Er komen allerlei vragenlijsten als paddenstoelen uit de grond, waarvan wij ons hier afvragen of dat nou de uitkomstmaat is en de manier om te bekijken of je bereikt hebt wat je wilde bereiken. Deze vragen borrelden ook bij mij tijdens de webinar van Juuso Nieminen voor het platform (red.: 11 november 2022). Ik vroeg me af of we niet naar een interviewleidraad toe moesten, om een beetje uit het vragenlijstdenken te komen. Ik zag dat Martijn en Judith ook bij dat webinar waren. Dus tijdens dat webinar heb ik naar Martijn en naar Judith geappt: ‘moeten wij als onderzoekers niet onze verantwoordelijkheid nemen om de instrumenten te ontwikkelen die mensen zoeken

die in de praktijk met dit nieuwe concept bezig gaan?' We hebben ook Juuso erbij gevraagd, en we begonnen met het idee om even een interviewleidraad voor feedbackgeletterdheid te maken. Nou, we zijn nu ruim een jaar verder, en er zijn allerlei versies van een interviewleidraad voorbij gekomen, maar we zijn er nog niet uit. Dat is dan toch die hoge standaard weer misschien."

Wat maakt het zo ingewikkeld om een interviewleidraad voor feedbackgeletterdheid te ontwikkelen?

Judith: "We waren het er wel over eens dat feedbackgeletterdheid geen constant construct is dat je overal met je mee naar toe neemt, maar dat het afhankelijk is van de cursus waar je in zit, of de discipline waar je in zit, of de docent met wie je te maken hebt. Dus in die interviewleidraad wilden we ook meenemen: 'wat binnen deze context maakt nou dat je op deze manier feedback gebruikt of zoekt?'"

Martijn: "We willen niet focussen op de individuele kennis en vaardigheden van een student, maar ook de context in beeld brengen. Maar wat voor vragen ga je dan stellen, kan een student daar wel op reflecteren, wordt het dan niet te breed? Daar hebben we veel over heen en weer gediscussieerd. De ene keer zaten op het spoor van één situatie heel breed uitvragen, en daarna dachten we juist dat we studenten zelf met situaties en voorbeelden moesten laten komen."

Renske: "Dus nu feedbackgeletterdheid goed op de agenda staat, komen we in de fase dat we het ook willen meten. Dan is wel de vraag: 'is dit een goed meetbare uitkomstmaat?' Daar lopen we nog een beetje op vast. Hoe meet je het dan? En als je er achter komt dat het zich niet laat meten, kun je je afvragen of je wel het juiste concept hebt. In dat rondje lopen we een beetje. Onze gedeelde ambitie is om vooral dingen te doen die misschien niet alleen leiden tot een wetenschappelijke publicatie, maar die een betekenisvolle bijdrage leveren aan het veld, in Nederland."

Mooie uitdaging voor jullie onderzoekers. Wat zien jullie als vervolgstappen die er in de praktijk te zetten zijn?

Renske: "Er gebeuren ook al heel mooie dingen. Ik gebruik bijvoorbeeld de proceskaart van het platform (red.: Köhler & De Vos, 2023) in lezingen voor docenten, omdat dat een betere verwerkingstool is dan wat ik daar zelf over heb geschreven."

Judith: "Het is volgens mij sowieso de vraag hoe we de docent kunnen ondersteunen om zelf meer feedbackgeletterdheid te ontwikkelen. Wat betekent dat? En ook daar de vraag of je dat ook kunt meten. De feedbackgeletterdheid van de docent zit niet alleen in het voeren van de feedbackdialoog, maar ook in hoe het onderwijs is ontworpen en ingericht. Dit is zowel onderzoeksmatig interessant als wat betreft docentprofessionalisering en onderwijsinnovatie."

Martijn: "Vanuit het platform hebben we hiervoor een competentiebreakdown van docentfeedbackgeletterdheid gemaakt, gebaseerd op een model van wat een docent in feedbackprocessen

doet (red.: Heldens et al., 2024). Hierbij zijn we uitgegaan van het microniveau uit het artikel van David Boud en Philip Dawson uit 2023. Een docent begeleidt inderdaad feedbackdialogen, maar ontwerpt ook voor effectieve feedbackprocessen.”

Renske: “Dat is heel mooi. Een risico van feedbackgeletterdheid, net als van onze feedbackvalkuilen, is dat het gaat over de studenten die moeten veranderen, actiever worden. En wij docenten moeten minder gaan doen. Terwijl het veel meer is dat wij docenten andere dingen moeten gaan doen, zoals aan de voorkant ontwerpen voor *uptake* van feedback. Dus aandacht voor de docentkant is een heel mooi aandachtspunt voor de praktijk.”

Martijn: “Ik zie sowieso de laatste jaren veel aandacht voor feedback in onze opleidingen. En waar in eerste instantie de vraag was naar trainingen voor studenten, wordt er nu steeds meer nagedacht over het structureel inbouwen van feedbackgeletterdheid in de onderwijsprogramma’s en wat we in het ontwerp anders moeten doen om feedback te laten landen. Dat vind ik een heel mooie ontwikkeling, die nog volop gaande is. Het is heel goed om al in het ontwerp na te denken over het leerproces van de student en de feedbackstappen daarin.”

Renske: “Ook denk ik dat we soms nog meer kunnen nadenken over rolmodelgedrag, en onszelf in eerste instantie te zien als de feedbackgeletterde lerende. Wat doe ik zelf al, en wat zou ik nog meer kunnen doen, zodat je nog iets meer doorleeft wat het eigenlijk is wat je van je studenten vraagt. Laaghangend fruit is wat mij betreft ook: deel met studenten wat er uit eerdere onderwijs-evaluaties is gekomen en wat je op basis daarvan hebt veranderd in je onderwijs. En evalueer daarna weer met studenten hoe dat wat je nu hebt gedaan heeft uitgekapt. Dus echt het voorleven van hoe je leert van feedback, in dit geval als docent lerend over mijn eigen onderwijs.”

Er is dus veel aandacht voor feedbackgeletterdheid in de praktijk, er worden allerlei tools ontwikkeld en er wordt over geschreven in opleidingsdocumenten. Hoe zorg je er voor dat het daar niet bij blijft, maar dat het echt een levende praktijk wordt?

Judith: “Met de kanttekening dat het ook organiseerbaar moet blijven, want het kost ook weer tijd.”

Renske: “Je wil uiteindelijk dat het routine wordt. De materialen die overal ontwikkeld worden, zoals bijvoorbeeld de *FeeDialog* (red.: <https://feedix.nl>), zijn *scaffolds* die in eerste instantie heel expliciet maken welke stapjes er in zitten en hoe je het zou kunnen doen. Uiteindelijk hoop je dat die steiger niet meer nodig is omdat het routine is geworden. Maar tegelijkertijd zijn er natuurlijk altijd mensen die zeggen: ‘hier heb ik helemaal geen tijd voor’. Dus het is altijd de vraag hoe je de grote meute mee krijgt. Daar zie ik wel een rol voor alle mensen die betrokken zijn bij Platform Leren van toetsen, want zij zijn die *early adopters*, de enthousiastelingen, waarvan je hoopt dat die de olievlek verder en nog praktischer weten te verspreiden in hun eigen omgeving.”

Judith: “Daarbij is ook belangrijk om de successen op studentniveau te laten zien. Wij hebben nu bijvoorbeeld praktijkonderzoek gedaan bij mbo-teams die bezig zijn met ‘lerend kwalificeren’ (red.: <https://onderwijsenexaminering.nl/lerend-kwalificeren/>), en dan zijn er mooie voorbeelden van studenten die zeggen: ‘ik weet nou veel beter wat ik nog moet leren en met welke leervraag ik de stage in ga’, of: ‘ik kan doordat ik op deze manier werk veel beter bepalen wat ik deze week moet doen’. Ook op niveau 2 in het mbo. Ik denk dat dat soort boodschappen veel meer gedeeld moeten worden. Het niet zo theoretisch houden, maar laten zien dat het op studentniveau heel veel oplevert.”

Martijn: “We werken bij het platform ook aan een themapagina over feedbackgeletterdheid, waar we alle modellen en tools maar ook goede voorbeelden kunnen delen.”

Renske: “Het platform is een goede plek om dit soort dingen te delen. Dus laat dit een oproep zijn aan de mensen in en rond het platform, om meer praktijkvoorbeelden te delen. Vertel je mislukkingen maar ook je successen, in termen van wat het voor studenten en docenten oplevert. Oftewel: doe een beetje zoals Carless en Boud, laat de Hollandse bescheidenheid varen en deel gewoon je succes zodat anderen daar hun voordeel mee kunnen doen.”

Bronnen en tools

- Boud, D., & Dawson, P. (2023). What feedback literate teachers do: An empirically-derived competency framework. *Assessment & Evaluation in Higher Education*, 48(2), 158-171. <https://doi.org/10.1080/02602938.2021.1910928>
- Carless, D., & Boud, D. (2018). The development of student feedback literacy: Enabling uptake of feedback. *Assessment & Evaluation in Higher Education*, 43(8), 1315-1325. <https://doi.org/10.1080/02602938.2018.1463354>
- Chong, S. W. (2021). Reconsidering student feedback literacy from an ecological perspective. *Assessment & Evaluation in Higher Education*, 46(1), 92-104. <https://doi.org/10.1080/02602938.2020.1730765>
- De Kleijn, R.A.M. (2023). Supporting student and teacher feedback literacy: An instructional model for student feedback processes. *Assessment & Evaluation in Higher Education*, 48(2), 186-200. <https://doi.org/10.1080/02602938.2021.1967283>
- Gulikers, J. T. M., & Baartman, L. (2017). Doelgericht professionaliseren. *Formatief toetsen met effect! Wat DOET de docent in de klas?*: Eindrapport NRO-PPO overzichtsstudie dossiernummer 405-15-722. Nationaal Regieorgaan Onderwijsonderzoek.
- Gulikers, J., Van Schilt-Mol, T. & Baartman, L. (2022, augustus). *Feedback als onderwerpvragestuk*. NRO Onderwijskennis. <https://www.onderwijskennis.nl/kennisbank/feedback-als-ontwerpvragestuk>
- Heldens, H., Köhler, M., Leenknecht, M., Lafeber, J., & Potters, A. (2024, 27 februari). Wanneer is een docent feedbackgeletterd? *Platform Leren van toetsen*. <https://lerenvantoetsen.nl/wanneer-is-een-docent-feedbackgeletterd/>
- Jaspers, M., & Tychon, F. (2022). *Feedback (leren) geven. Zo doe je dat! Handreiking voor docenten*. Fontys. <https://www.fontys.nl/Over-Fontys/Nieuws-tonen-op/Feedbacktool-handreiking-docent.htm>
- Jaspers, M., & Tychon, F. (2022). *Feedback (leren) vragen. Zo doe je dat! Handreiking voor studenten*. Fontys. <https://www.fontys.nl/Over-Fontys/Nieuws-tonen-op/Feedbacktool-handreiking-student.htm>
- Köhler, M., & De Vos, T. (2023, 6 september). Hoe stimuleer je een feedbackdialoog? Eerste ervaringen met een gesprekstool. *Platform Leren van toetsen*. <https://lerenvantoetsen.nl/hoe-stimuleer-je-een-feedback-dialoog-eerste-ervaringen-met-een-gesprekstool/>
- Kragten, R., & Van Zalen, K. (2022). *Doeltreffend gebruikmaken van feedback. Een gids voor studenten*. Hogeschool van Amsterdam. <https://lerenvantoetsen.nl/feedbackgids/>
- Molloy, E., Boud, D., & Henderson, M. (2020). Developing a learning-centred framework for feedback literacy. *Assessment & Evaluation in Higher Education*, 45(4), 527-540. <https://doi.org/10.1080/02602938.2019.1667955>
- Nieminen, J. (2022). *Feedback literacy: Closing the research-practice gap?* [Webinar]. Platform Leren van Toetsen. <https://lerenvantoetsen.nl/webinar-feedback-literacy-closing-the-research-practice-gap/>
- Sutton, P. (2012). Conceptualizing feedback literacy: Knowing, being, and acting. *Innovations in Education and Teaching International*, 49(1), 31-40. <https://doi.org/10.1080/14703297.2012.647781>
- Tielemans, C. J., Eijkelboom, C. M., Lesterhuis, M., de Vreugd, L. B., Pennings, H. J., & De Kleijn, R. A. (2023). Receiving feedback is not easy! Six common pitfalls. *Academic Medicine*, 98(5), 647. <https://doi.org/10.1097/ACM.0000000000005099>
- Van Glabbeek, N. (2014, 18 november). Leren van feedback gaat niet vanzelf. *Platform Leren van toetsen*. <https://lerenvantoetsen.nl/leren-van-feedback-gaat-niet-vanzelf/>
- Winstone, N. E., Nash, R. A., Parker, M., & Rowntree, J. (2017). Supporting learners' agentic engagement with feedback: A systematic review and a taxonomy of reciprocity processes. *Educational Psychologist*, 52(1), 17-37. <https://doi.org/10.1080/00461520.2016.1207538>